

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชนในหอพักจังหวัดพิษณุโลก

Factors affecting sexual behavior of adolescents in dormitory at Phitsanulok Province

พิชานัน หนูวงศ์, ศศ.ม.

Pichanun Nuwong, M.A.

สตีรา พินิจ, วทบ.

Suteera Pinit, B.S.

ศูนย์อนามัย ที่ 9 พิษณุโลก

Regional Health Promotion Center 9, Phitsanulok

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชนในหอพักจังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ความรู้เรื่องเพศและค่านิยมทางเพศ กลุ่มตัวอย่าง มีอายุระหว่าง 15 -24 ปี รวบรวมข้อมูล ระหว่างพฤศจิกายน- ธันวาคม 2556 จำนวน 475 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามประเภทตอบเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตรวจสอบความเที่ยงด้วยวิธี Cronbach's Alpha Coefficient ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ได้เท่ากับ 0.81 ค่านิยม เท่ากับ 0.79 ความรู้เรื่องเพศ การคุมกำเนิด และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เท่ากับ 0.85 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชน ด้วยสถิติการถดถอยโลจิสติก (Binary Logistic Regression Analysis)

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 59.8) เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 55.2 อายุ น้อยสุดที่มีเพศสัมพันธ์ คือ 12 ปี จำนวนคนที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยเฉลี่ย 2.9 คน และปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า คัดเครื่องคัดแอลกอฮอล์ ร้อยละ 68.2 เทียวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 63.6 คู่มือลามก ร้อยละ 76.9 รวมถึงการที่มีความรู้เรื่องเพศ การคุมกำเนิด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และมีค่านิยมทางเพศ ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชนในหอพัก ได้แก่ อายุ การศึกษาระดับ ปวส. ปัจจุบันมีแฟน/คู่รักเคยมีแฟน/คู่รักแต่ปัจจุบัน ไม่มีการอยู่ตามลำพังกับคู่รัก/เพื่อนต่างเพศ เคยคัดเครื่องคัดแอลกอฮอล์ เคยคู่มือลามก ความรู้เรื่องเพศ การคุมกำเนิดและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และค่านิยมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย พบว่า อายุเพิ่มขึ้นมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น 1.4 เท่า การศึกษาระดับ ปวส. มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าระดับอื่น 14 เท่า ปัจจุบันมีแฟน/คู่รักมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าไม่มี 11 เท่า เคยมีแฟน/คู่รักแต่ปัจจุบันไม่มี มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าไม่เคย 5.7 เท่า การอยู่ตามลำพังกับคู่รัก/เพื่อนต่างเพศ มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าไม่เคยอยู่ 5.7 เท่า การคัดเครื่องคัดแอลกอฮอล์มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าไม่คัด 2.8 เท่า การคู่มือลามกมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าไม่คู่มือ 2.6 เท่า มีความรู้เรื่องเพศ การคุมกำเนิดและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น 1.2 เท่า และการมีค่านิยมทางเพศที่ดีมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ลดลง 0.9 เท่า

คำสำคัญ: พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชน, หอพักจังหวัดพิษณุโลก

Factors affecting sexual behavior of adolescents in dormitory at Phitsanulok Province

Pichanun Nuwong, M.A.

Suteera Pinit, B.S.

Regional Health Promotion Center 9, Phitsanulok

Abstract

The objective of this cross-sectional analytical study was to identify the effects of personal characteristics, sexual risk behavior; knowledge about sex, contraception, and sexually transmitted diseases; and sexual value factors on sexual behavior of adolescents in Phitsanulok dormitory. A total of 475 adolescents aged 15 to 19 years were selected and interviewed in the period of November to December 2013. Findings from descriptive statistics and binary logistic regression analysis indicated that,

Nearly 60% of the samples were female. 55% had sexual experiences by minimum age 12 years. Average number of partners was 3. Before having sex, 46% drank alcohol, 68% went to the pubs/bars, and 77% watched pornographic pictures. Level of knowledge about sex, contraception, and sexually transmitted diseases; and sexual values was moderate ($\bar{X} = 3.56$). Factors that affect the sexual behavior were; age, education level at high vocational certificate, having a fan/lovers at present, or having a fan/lovers in the past, but not in the current period, being alone with lovers/friends with different sex, drinking alcohol, watching pornographic pictures; knowledge about sex, contraception, and sexually transmitted diseases; and sexual values (significant level = 0.05). Sexual intercourse was more likely to be influenced by age (OR = 1.4), education level at high vocational certificate (OR = 14), having a fan/lovers at present (OR = 11), having a fan/lovers in the past, but not in the current period (OR = 5.7), being alone with lovers/friends with different sex (OR = 5.7), drinking alcohol (OR = 2.8), watching pornographic pictures (OR = 2.6); knowledge about sex, contraception, and sexually transmitted diseases (OR = 1.2), whereas having good sexual values was more likely to decrease chances of sexual intercourse (OR = 0.9).

Keywords : sexual behavior, adolescent, Dormitory at Phitsanulok Province

บทนำ

ประเทศไทยมีวัยรุ่นและเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 10 -24 ปี ประมาณ 1 ใน 4 ของประชากรทั้งหมด⁽¹⁾สาเหตุของการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นส่วนใหญ่มาจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เนื่องมาจากในปัจจุบันวัยรุ่นมีเสรีภาพทางเพศและการแสดงออกทางเพศมากขึ้น เด็กเรียนรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางเพศจนกลายเป็นค่านิยมใหม่⁽²⁾จากการศึกษาของ วารุณี ฟองแก้ว และคณะ⁽³⁾เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นไทย ในปี พ.ศ.2548 กลุ่มตัวอย่างอยู่ในวัยเรียนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจนถึงระดับอุดมศึกษา อายุ 13-22 ปี 11,297 คน พบว่าอายุเฉลี่ยของการมีการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 16 ปี และวัยรุ่นร้อยละ 70 เห็นด้วยกับความคิดที่ว่า เป็นเรื่องธรรมดาที่วัยรุ่นจะมีเพศสัมพันธ์กับแฟน และพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น คือ เพื่อน แฟน สื่อ การดื่มสุรา และตัวของวัยรุ่นเอง นอกจากนี้พฤติกรรมเสี่ยงอย่างหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยในปัจจุบัน คือ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและเยาวชนที่เสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์รวมถึงการตั้งท้องไม่พึงประสงค์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัญหาที่มีแนวโน้มสูงขึ้น สำนักกระบวนวิทยากรรควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข พบ ว่าสถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของกลุ่มเยาวชนอายุ 15-24 ปี มีอัตราป่วย 62.79 ต่อประชากรแสนคน ในปี2551 เพิ่มขึ้นเป็น 90.06 ต่อประชากรแสนคน ในปี 2554 สาเหตุส่วนใหญ่มาจากการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน ร้อยละ 85 และสถานการณ์โรคเอดส์ พบว่า วัยรุ่นอายุ 15-24 ปี มีจำนวนผู้ป่วยมากเพิ่มขึ้นจาก 821 รายในปี 2553 เป็น 902 รายในปี 2554 ⁽⁴⁾นอกจากนี้ยังพบว่า ปัญหาของวัยรุ่นด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเกิดจากความไม่รู้

หรือรู้อย่างไม่ถูกต้อง⁽⁵⁾จากการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทย พบว่า วัยรุ่นมีอายุเฉลี่ยที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 14 ปี เร็วที่สุดคืออายุ 10 ปี มีคู่นอนเฉลี่ย 1-2 คน วัยรุ่นบางคนมีคู่นอนมากถึง 20 คน และมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันหรือได้ทั้ง 2 เพศ ร้อยละ 8.5 และ 2.5 ตามลำดับ แม้พบว่าวัยรุ่นมีการเลือกใช้ถุงยางอนามัยสูงถึง ร้อยละ 66.6 แต่อย่างไรก็ดียังใช้วิธีที่ไม่แน่นอน เช่น การหลั่งน้ำอสุจิข้างนอกหรือนับระยะปลอดภัย ร้อยละ 54.8 โดยปัจจัยที่สำคัญเป็นเหตุจูงใจในการมีเพศสัมพันธ์ คือ การอยู่กันสองต่อสอง ร้อยละ 35.0 ขณะเดียวกันปัจจัยเสริมให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ คือ การใช้เครื่องเค็มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 80.3 และการดูสื่อลามกซึ่งส่วนมากเป็นคลิปมือถือ มากถึงร้อยละ 65.7 ซึ่งทั้ง 2 ปัจจัย เป็นเหตุจูงใจให้มีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ไม่ใช้สารเสพติดและไม่ได้ดูสื่อลามก มากเป็น 4.5 เท่า และ 3.7 เท่า ตามลำดับ โดยเด็กวัยรุ่นดูสื่อลามก เฉลี่ย 1-2 วัน/สัปดาห์ ร้อยละ 43.2 แต่มีร้อยละ 6.5 ที่ดูสื่อลามกทุกวัน⁽⁶⁾

จากสถานการณ์ปัญหาและรูปแบบบริการด้านสุขภาพวัยรุ่นในหอพักวัยรุ่นในหอพักส่วนใหญ่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นแต่ไม่ยอมรับการสำส่อนทางเพศและมีความคิดในเชิงบวกกับการคุมกำเนิดเกือบครึ่งหรือร้อยละ 46.3 เห็นด้วยว่าการเที่ยวในยามราตรีเป็นการเรียนรู้เพื่อหาประสบการณ์ชีวิต สำหรับพฤติกรรมส่วนใหญ่เคยมีคู่อรัก/แฟนและเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 28 และในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดวิธีคุมกำเนิดที่ใช้คือถุงยางอนามัย ร้อยละ 44.9 รองลงมาได้แก่ การหลั่งภายนอก ยาเม็ดคุมกำเนิด นับระยะปลอดภัย ตามลำดับ มีวัยรุ่นบางคนเคยตั้งครรถ์ติด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ วัยรุ่นเคยอ่านและดูสื่อลามก มากกว่าครึ่งเคยเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 38โดยส่วนใหญ่เฉลี่ยเดือนละครั้ง⁽⁷⁾

หอพักเป็นแหล่งรวมของวัยรุ่นจากพื้นที่ต่างๆ มาอยู่รวมกัน ส่วนมากเป็นนักเรียน นักศึกษาที่เดินทางมาจากต่างถิ่นเข้ามาศึกษาเล่าเรียนในสถานศึกษาต่างๆ จะเข้ามาพักอาศัยโดยไม่มีผู้ปกครองดูแล ปรึกษา ให้คำแนะนำสั่งสอน จึงทำให้มีโอกาสในการมีพฤติกรรมเสี่ยงสูง เนื่องจากวัยรุ่นมีความอยากรู้อยากลอง ตามเพื่อน ประกอบกับมีความอิสระจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองและกฎเกณฑ์ข้อบังคับต่างๆ หอพักจึงเป็นสถานที่เสี่ยงต่อการแสดงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การเสเพลเสพติด การเล่นการพนัน ซึ่งมีโอกาสเสี่ยงสูงต่อปัญหามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และเกิดการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ตามมาพฤติกรรมเสี่ยงอย่างหนึ่งของวัยรุ่นและเยาวชนไทยที่เกิดปัญหา ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยในปัจจุบัน คือ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและเยาวชนที่เสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์รวมถึงการตั้งท้องไม่พึงประสงค์ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัญหาที่มีแนวโน้มสูงขึ้น

จังหวัดพิษณุโลก เป็นศูนย์กลางการศึกษาของภูมิภาคภาคเหนือตอนล่าง มีสถานศึกษาทุกระดับตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมหาวิทยาลัยทั้งของรัฐบาลและเอกชน รวมทั้งสถาบันกวดวิชาอีกมากมาย⁽⁸⁾ โดยส่วนมากบริเวณโดยรอบของสถานศึกษาจะรายล้อมไปด้วยหอพัก ห้างสรรพสินค้า ห้างสะดวกซื้อ ร้านเกม คอฟฟี่ช็อป และสถานบันเทิงต่าง ๆ สำหรับจำนวนหอพักในจังหวัดพิษณุโลก มีหอพักที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 จำนวน 626 แห่ง อำเภอเมือง 615 แห่ง อำเภออื่นๆ 11 แห่ง มีห้องพัก

ทั้งหมด 15,050 ห้อง⁽⁹⁾จากสถานการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นในวัยรุ่นและเยาวชนจังหวัดพิษณุโลก จึงได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชนในหอพักจังหวัดพิษณุโลกขึ้น เพื่อให้ทราบสถานการณ์และปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในการเป็นประโยชน์ต่อแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชนในหอพักจังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชนในหอพักจังหวัดพิษณุโลก

ขอบเขต

- ขอบเขตด้านประชากร คือ วัยรุ่นและเยาวชนที่เป็นนักเรียน/นักศึกษาทั้งเพศชายและหญิงที่อายุช่วง 15-24 ปี จำนวน 475 คน ที่อาศัยในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

- ขอบเขตด้านเนื้อหา คือ ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยเสี่ยง ปัจจัยด้านความรู้เรื่องเพศ การคุมกำเนิด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และปัจจัยด้านค่านิยมทางเพศ ที่เกี่ยวข้องและส่งผลกับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

- ขอบเขตด้านระยะเวลา เก็บข้อมูลในเดือนพฤศจิกายน-ธันวาคมพ.ศ.2556

วิธีการศึกษา

วิธีการคำนวณขนาดตัวอย่างเพื่อการประมาณค่าสัดส่วนของประชากร มีดังนี้

$$n = \frac{Z_{\alpha/2}^2 P(1-P)}{e^2} \quad \text{ของ W.G. Cochran , 1953}$$

โดยใช้สัดส่วนของวัยรุ่นที่พอกในหอพักและเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 28 (จากการศึกษาสถานการณ์ปัญหาและรูปแบบบริการด้านสุขภาพวัยรุ่นในหอพัก ปี 2549) ได้กลุ่มตัวอย่าง 475 คน เป็นหญิง 284 คน และชาย 191 คน

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการแบบ
Stratified Systematic Two Stage Sampling ดังนี้

1. การเลือกหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง:

1.1 กำหนดเกณฑ์การคัดเข้า (Inclusion) และเกณฑ์การคัดออก(Exclusion) ใช้คัดเลือกหอพักที่อยู่ในแต่ละอำเภอที่จดทะเบียนหอพักตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 โดยในอำเภอเมืองพิษณุโลก ผ่านเกณฑ์คัดเลือกเนื่องจากมีหอพักจำนวนมาก ส่วนที่อำเภอวังทองและนครไทยไม่ผ่านการคัดเลือกเนื่องจากมีหอพักจำนวนน้อย

1.2 แบ่งชั้นภูมิที่หนึ่งเป็น 2 ชั้น คือ หอพักชายและหญิง (หอพักชาย 242 แห่ง หญิง 373 แห่ง)

1.3 แบ่งชั้นภูมิที่สอง เป็นหอพัก 3 ขนาด คือ เล็ก กลาง ใหญ่ ทำการเลือกหอพักตัวอย่าง ได้ 61 แห่ง จากหอพัก 615 แห่ง ได้เป็นหอพักชาย 24 แห่ง หอพักหญิง 37 แห่ง

1.4 สุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic sampling) เพื่อสุ่มรายชื่อหอพักตามรายชื่อหอพัก

2. การเลือกหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง: คำนวณสัดส่วนห้องพักในแต่ละหอพักตัวอย่างได้ขนาดตัวอย่างตามหอพักชาย หญิง และหอพัก 3 ขนาด คือ เล็ก กลาง และใหญ่ แล้วจึงสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ

เครื่องมือที่ใช้

เป็นแบบสอบถามประเภทเลือกตอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ความรู้เรื่องเพศ การคุมกำเนิดและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ค่านิยมทาง

เพศของวัยรุ่นและเยาวชนที่อาศัยหอพักในอำเภอเมืองจังหวัดพิษณุโลก ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ด้านปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ได้เท่ากับ 0.81 ด้านค่านิยมโดยรวม เท่ากับ 0.79 ส่วนด้านความรู้เรื่องเพศ การคุมกำเนิด และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ใช้สูตรครุเดอร์ ริชาร์ดสัน (kuder Richardson) ได้ 0.85 และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนระดับความรู้เรื่องเพศ การคุมกำเนิด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และค่านิยมทางเพศ 3 ระดับ คือ ความรู้สูง (คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป) ความรู้ปานกลาง (ร้อยละ 60-79) และความรู้ต่ำ(ต่ำกว่าร้อยละ 60)

แบบสอบถามการศึกษาครั้งนี้ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมวิจัย ศูนย์อนามัยที่ 8 นครสวรรค์ เลขที่ EC 012/2556 เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่เป้าหมายในช่วงเดือน พฤศจิกายน-ธันวาคม 2556

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดต่ำสุด และใช้สถิติวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชน ด้วยสถิติการถดถอยโลจิสติก (Binary Logistic Regression Analysis)

ผลการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง 475 คน ส่วนมากเป็นเพศหญิง มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด ศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ลักษณะครอบครัวมีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีรายได้เฉลี่ย 6,001 - 8,000 บาทต่อเดือน ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่จากพ่อแม่/ผู้ปกครอง และจากการทำงานด้วยตนเอง มีรายได้พอใช้จ่ายต่อเดือน โดยส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่หอพักรวมโดยพักอาศัยอยู่คนเดียว , กับเพื่อน และ อยู่กับแฟน/คนรัก ร้อยละ 57.1 , 23.8 และ 16.0 ตามลำดับ

1. ปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชนจำแนกตามเพศ

ปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง กับการมีเพศสัมพันธ์	เพศ		รวมทั้งหมด
	ชาย	หญิง	
	จำนวน(ร้อยละ)	จำนวน(ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. ปัจจุบันมีแฟน/คูรัก			
1.1 มี	106 (55.5)	172 (60.6)	278 (58.5)
1.2 เคยมีแต่ปัจจุบันไม่มี	57 (29.8)	59 (20.8)	116 (24.4)
1.3 ไม่มีเคยมีแฟน	28 (14.7)	53 (18.7)	81 (17.1)
2. เคยพาคูรักหรือเพื่อนต่างเพศมาพักค้างคืนที่ห้องพัก			
2.1 เคย	113 (59.2)	137 (48.2)	250 (52.6)
2.2 ไม่เคย	78 (40.8)	146 (51.4)	224 (47.2)
2.3 ไม่ตอบ	0 (0)	1 (0.4)	1 (0.2)
3. สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก			
3.1 การอยู่สองต่อสอง	39 (29.1)	40 (31.3)	79 (30.2)
3.2 อยากลอง อยากรู้	53 (39.6)	17 (13.3)	70 (26.7)
3.3 สื่อลามก	4 (3.0)	0 (0)	4 (1.5)
3.4 ความรัก	52 (38.8)	77 (60.2)	129 (49.2)
3.5 แลกกับสิ่งตอบแทน	2 (1.5)	0 (0)	2 (0.8)
3.6 ต้องการผูกมัดคนรัก	6 (4.5)	3 (2.3)	9 (3.4)
3.7 ทดลองตามเพื่อน	4 (3.0)	2 (1.6)	6 (2.3)
3.8 ถูกบังคับขืนใจ	0 (0)	5 (3.9)	5 (1.9)
3.9 อื่น ๆ	1 (0.8)	1 (0.7)	2 (0.8)
4. ก่อนการมีเพศสัมพันธ์เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์ สุรา หรือไวน์			
4.1 เคย	74 (55.2)	46 (35.9)	120 (45.8)
4.2 ไม่เคย	60 (44.8)	82 (64.1)	142 (54.2)

จากตารางที่ 1 พบว่า วัยรุ่นและเยาวชนที่อาศัยในหอพัก ส่วนมากมีคูรัก/แฟน มีการพาคูรัก/เพื่อนต่างเพศมาพักค้างคืนที่ห้องพัก การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีสาเหตุมาจากความรัก การอยู่สองต่อสอง และอยากลองอยากรู้ โดยเพศชายมีสาเหตุหลักจากอยากลอง อยากรู้ ส่วนเพศหญิงมาจากความรัก

2. ปัจจัยด้านความรู้เรื่องเพศ การคุมกำเนิด และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ การคุมกำเนิด และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ของวัยรุ่นและเยาวชนที่อาศัยในหอพักจำแนกตาม

ระดับความรู้เรื่องเพศการคุมกำเนิด และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	จำนวน (n=475)	ร้อยละ
ระดับสูง	129	27.2
ระดับปานกลาง	261	54.9
ระดับต่ำ	85	17.9
$\bar{X} = 7.48$ $SD = 2.92$		

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความรู้ในระดับปานกลาง มากที่สุด ซึ่งมากเป็น 2 เท่าของระดับสูง โดยประมาณ

3. ปัจจัยด้านค่านิยมเรื่องเพศ

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่านิยมทางเพศของประชากรที่ศึกษา

ค่านิยมทางเพศ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. ผู้หญิงต้องรักษานวลสงวนตัว	4.45	0.687	ดี
2. การรักษาพรหมจรรย์เป็นเรื่องที่ควรปฏิบัติ	4.28	0.818	ดี
3. เรื่องการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่น่าอายไม่ควรมีการพูดคุยอย่างเปิดเผย	3.46	1.158	ปานกลาง
4. การพูดคุยเรื่องเพศศึกษาอย่างเปิดเผยถือเป็นเรื่องปกติ	2.358	0.989	ปานกลาง
5. การแสดงออกถึงความรักไม่จำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์	4.36	0.831	ดี
6. การอยู่ก่อนแต่งเป็นการเรียนรู้กันก่อนตัดสินใจใช้ชีวิตร่วมกัน	2.488	1.036	ปานกลาง
7. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของหญิงไทยไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมไทย	3.29	1.041	ปานกลาง
8. การพิสูจน์รักแท้ของชายและหญิงคือการมีเพศสัมพันธ์	3.848	1.057	ดี
9. การถูกเนื้อต้องตัว เช่น การจับมือถือแขนการกอดจูบกับคนรักเป็นเรื่องปกติที่สามารถทำได้	2.653	0.961	ปานกลาง

ตารางที่ 3 ต่อ

ค่านิยมทางเพศ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
10. การอยู่ลำพังกับคนรักในสถานที่ลับตาคนทำให้มีเพศสัมพันธ์กันได้	3.68	0.986	ดี
11. การแต่งกายล่อแหลมเป็นการกระตุ้นความรู้สึกทางเพศได้	4.08	0.806	ดี
12. การมีแฟนหลายคนในเวลาเดียวกันถือเป็นกำไรชีวิต	3.992	1.14	ดี
13. การมีกิ๊กหลายคนในเวลาเดียวกันทำให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน	4.051	1.08	ดี
14. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนสมัยใหม่ซึ่งเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่พึงกระทำได้	2.846	1.073	ปานกลาง
15. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนถือว่าเป็นการหาประสบการณ์ในชีวิต ไม่เสียหาย	3.577	1.14	ปานกลาง
รวม	3.561	0.46	ปานกลาง

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของวัยรุ่นและเยาวชนที่อาศัยในหอพักจำแนกตามระดับค่านิยมทางเพศ

ค่านิยมทางเพศ	จำนวน (n = 475)	ร้อยละ
ระดับดี	23	4.8
ระดับปานกลาง	257	54.1
ระดับไม่ดี	195	41.1
$\bar{X} = 3.56$ SD = 1.14		

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่านิยมทางเพศ ภาพรวมระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 54.1) มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่านิยมเรื่องผู้หญิงต้องรักษาวลสงวนตัวมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.45) ค่านิยมที่วัยรุ่นเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ เรื่องการอยู่ก่อนแต่งเป็นการเรียนรู้กันก่อนตัดสินใจใช้ชีวิตร่วมกัน ($\bar{X}$ = 2.48) และโดยภาพรวมเมื่อจัดระดับค่านิยม พบว่าส่วนมากอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ค่านิยมที่ไม่ดี ดังตารางที่ 4

4. พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นจำแนกตามเพศ

พฤติกรรมทางเพศ	เพศ		รวมทั้งหมด
	ชาย	หญิง	
	จำนวน(ร้อยละ)	จำนวน(ร้อยละ)	จำนวน(ร้อยละ)
1. ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์			
1.1 ไม่เคย	57 (29.8)	156 (54.9)	213 (44.8)
1.2 เคย	134 (70.2)	128 (45.1)	262 (55.2)
โดยมีเพศสัมพันธ์กับ			
1.2.1 ต่างเพศ	112 (83.6)	104 (81.3)	216 (82.4)
1.2.2 เพศเดียวกัน	11 (8.2)	17 (13.3)	28 (10.7)
1.2.3 ทั้ง 2 เพศ	3 (2.2)	3 (2.3)	6 (2.3)
1.2.4 ไม่ตอบ	8 (6.0)	4 (1.5)	12 (4.6)
รวม	191 (40.2)	284 (59.8)	475 (100)
อายุน้อยที่สุดคือ 12 ปีอายุมากที่สุดคือ 23 ปีอายุเฉลี่ย 17.90ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.10			
2. บุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรก			
2.1 เพื่อน	7 (5.2)	3 (2.3)	10 (3.8)
2.2 แฟน/คนรัก	119 (88.8)	124 (96.9)	243 (92.7)
2.3 คนที่รู้จักกันผิวเผิน	7 (5.2)	1 (0.8)	8 (3.1)
2.4 อื่น ๆ	1 (0.7)	0 (0)	1 (0.4)
รวม	134 (51.1)	128 (48.9)	262 (100)
3. จำนวนบุคคลที่เคยมีเพศสัมพันธ์ด้วย			
3.1 จำนวน 1 คน	42 (31.3)	74 (57.8)	116 (44.3)
3.2 จำนวน 2 คน	26 (19.4)	21 (16.4)	47 (17.9)
3.3 จำนวน 3 คน	19 (14.2)	14 (10.9)	33 (12.6)
3.4 จำนวน 4 คน	9 (6.7)	7 (5.5)	16 (6.1)
3.5 จำนวน 5 คน	13 (9.7)	5 (3.9)	18 (6.9)
3.6 มากกว่า 5 คน	25 (18.7)	5 (3.9)	30 (11.5)
3.7 ไม่ตอบ	0 (0)	2 (1.6)	2 (0.8)
รวม	134 (51.1)	128 (48.9)	262 (100)

ตารางที่ 5 ต่อ

พฤติกรรมทางเพศ	เพศ		รวมทั้งหมด
	ชาย	หญิง	
	จำนวน(ร้อยละ)	จำนวน(ร้อยละ)	จำนวน(ร้อยละ)
4. เคยเปลี่ยนคู่นอนใน 1 เดือนที่ผ่านมา			
4.1 ไม่เคย	118 (88.1)	124 (96.9)	242 (92.4)
4.2 เคย	16 (11.9)	4 (3.1)	20 (7.6)
รวม	134 (51.1)	128 (48.9)	262 (100)
5. การมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้ายสุดมีการคุมกำเนิดหรือไม่			
5.1 ไม่มี	22 (16.4)	23 (18.0)	45 (17.2)
5.2 มี	112 (83.6)	105 (82.0)	217 (82.8)
คุมกำเนิดโดยวิธี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)			
5.2.1 นับระยะปลอดภัยก่อน 7 หลัง 7	6 (4.7)	4 (3.5)	10 (4.1)
5.2.2 หลั่งน้ำอสุจิข้างนอก	18 (14.2)	20 (17.5)	38 (15.8)
5.2.3 ถุงยางอนามัย	75 (59.1)	51 (44.7)	126 (52.3)
5.2.4 ยาเม็ดคุมกำเนิด	13 (10.2)	27 (23.7)	40 (16.6)
5.2.5 ยาเม็ดคุมกำเนิดฉุกเฉิน	11 (8.7)	11 (9.6)	22 (9.1)
5.2.6 ยาฉีดคุมกำเนิด	4 (3.1)	1 (0.9)	5 (2.1)
รวม	127 (52.7)	114 (47.3)	241 (100)

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเคยมีเพศสัมพันธ์ อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 18 ปี อายุน้อยสุดคือ 12 ปี โดยเพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง โดยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ คนที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรกคือ แฟน/คนรัก จำนวนคนที่มีเพศสัมพันธ์เฉลี่ย 2.9 คน เพศชายมีจำนวนเฉลี่ยมากกว่าเพศหญิง 3.9 คน และ 1.8 คน แต่เพศชายมีจำนวนคนที่มีเพศสัมพันธ์มากที่สุดถึง 30 คน

เคยมีการเปลี่ยนคู่นอน สถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์มากที่สุดคือ หอพัก/บ้านเช่า มีการคุมกำเนิด โดยส่วนใหญ่ใช้ถุงยางอนามัย และเคยตั้งครภ์ เนื่องจากไม่ได้ป้องกัน/คุมกำเนิดรองลงมาคือ เกิดจากการผิดพลาดในการคุมกำเนิด เช่น ถุงยางรั่ว/แตก ลืมกินยาคุมกำเนิด หรือนับวันผิด และ ยุติการตั้งครภ์ ส่วนใหญ่หาทางออกให้กับตนเองโดยการปรึกษาพ่อแม่

5. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในหอพัก

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในหอพัก

ปัจจัย	B	S.E.	Wald	Odds ratio	95% C.I for Odds ratio		p-value
					Lower	Upper	
1. เพศหญิง	-0.549	0.326	2.837	0.578	0.305	1.094	0.092
2. อายุ	0.346	0.108	10.176	1.413	1.143	1.748	0.001*
ระดับการศึกษา							
3. มัธยมต้น	21.398	28180.1	0	1962756847.78	0	-.	0.999
4. มัธยมปลาย	-0.207	1.607	0.017	0.813	0.035	18.947	0.897
5. ปวช.	1.705	1.239	1.894	5.504	0.485	62.454	0.169
6. ปวส.	2.65	1.063	6.212	14.16	1.762	113.813	0.013*
7.ปริญญาตรี	0.491	0.773	0.405	1.635	0.36	7.433	0.525
รายได้ของวัยรุ่น							
8. น้อยกว่า 2,000 บาท	0.147	0.825	0.032	1.159	0.23	5.84	0.858
9. 2,001-4,000 บาท	0.827	0.621	1.772	2.286	0.677	7.724	0.183
10. 4,001-6,000 บาท	0.138	0.552	0.062	1.147	0.389	3.383	0.803
11. 6,001-8,000 บาท	-0.252	0.547	0.213	0.777	0.266	2.271	0.645
12. 8,001-10,000 บาท	-0.831	0.584	2.026	0.436	0.139	1.368	0.155
13. มากกว่า 10,000 บาท	-0.012	0.62	0	0.989	0.293	3.332	0.985
ปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์							
14. ปัจจุบันมีแฟน/คู่รัก	2.409	0.555	18.873	11.123	3.752	32.981	0.000*
15. เคยมีแฟน/คู่รัก	1.739	0.543	10.259	5.69	1.964	16.49	0.001*
16. เคยพาคู่รัก/เพื่อนต่างเพศมาค้างคืนที่ห้องพัก	1.629	0.315	26.699	5.098	2.748	9.455	<0.001*
17. เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	1.035	0.412	6.314	2.815	1.256	6.31	0.012*

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ปัจจัย	B	S.E.	Wald	Odds ratio	95% C.I for Odds		p-value
					ratio		
					Lower	Upper	
ปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ (ต่อ)							
18. เคยเที่ยวสถานเริงรมย์	-0.283	0.402	0.497	0.753	0.342	1.656	0.481
19. เคยคู่อีกลามก	0.942	0.313	9.053	2.565	1.389	4.737	0.003*
20. ความรู้เรื่องเพศ การคุมกำเนิด ฯ	0.179	0.049	13.143	1.196	1.086	1.318	0.000*
ค่านิยมทางเพศ	-0.112	0.025	19.935	0.894	0.852	0.939	0.000*
ค่าคงที่	-6.338	3.003	4.454	0.002			0.035*

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยพิจารณาจากการทดสอบของวอลด์(Wald) พบว่า p-value <0.05 แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ดังนี้ 1) อายุ (Beta=0.346) โดยพบว่า ถ้าตัวแปรอายุเพิ่มขึ้นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์จะเพิ่มขึ้น 1.413 เท่า 2) การศึกษาระดับ ปวส.(Beta=2.650) โดยพบว่า ถ้าตัวแปรการศึกษาระดับ ปวส.เพิ่มขึ้นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์จะเพิ่มขึ้น 14.160 เท่า 3) ปัจจัยเสี่ยงในประเด็นต่อไปนี้ได้แก่ 3.1) ปัจจุบันมีแฟน/คู่อีก (Beta=2.409) โดยพบว่า ถ้าตัวแปรปัจจุบันมีแฟน/คู่อีก เพิ่มขึ้นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์จะเพิ่มขึ้น 11.123 เท่า 3.2) เคยมีแฟน/คู่อีกแต่ปัจจุบันไม่มี (Beta=1.739) โดยพบว่า ถ้าตัวแปรเคยมีแฟน/คู่อีกแต่ปัจจุบันไม่มี เพิ่มขึ้นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์จะเพิ่มขึ้น 5.690 เท่า 3.3) เคยอยู่ตามลำพังกับคู่อีก/เพื่อนต่างเพศ(Beta=1.629) โดยพบว่า ถ้าตัวแปรเคยอยู่ตามลำพังกับคู่อีก/เพื่อนต่างเพศเพิ่มขึ้นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์จะเพิ่มขึ้น 5.098 เท่า 3.4) เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (Beta=1.035) โดยพบว่า ถ้าตัวแปรเคยดื่ม

เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เพิ่มขึ้นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์จะเพิ่มขึ้น 2.815 เท่า 3.5) เคยคู่อีกลามก (Beta=0.942) โดยพบว่า ถ้าตัวแปรเคยคู่อีกลามกเพิ่มขึ้นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์จะเพิ่มขึ้น 2.565 เท่า 3.6) ความรู้เรื่องเพศ การคุมกำเนิด และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (Beta=0.179) โดยพบว่า ถ้าตัวแปรความรู้เรื่องเพศ การคุมกำเนิด และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เพิ่มขึ้นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์จะเพิ่มขึ้น 1.196 เท่า และ 4) ตัวแปรค่านิยมทางเพศ (Beta=-0.112) โดยพบว่า ถ้าตัวแปรค่านิยมทางเพศเพิ่มขึ้นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์จะลดลง 0.894 เท่า

วิจารณ์

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชนในหอพักจังหวัดพิษณุโลก พบว่า วัยรุ่นมีการพาคู่อีก/เพื่อนต่างเพศมาพักค้างคืนที่ห้องพัก และเคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่า (ร้อยละ 50) โดยเพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง คนที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรกคือ แฟน/คนรัก (ร้อยละ 92.7)การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีสาเหตุมาจากความรัก การอยู่สองต่อสอง และอยากลองอยากรู้ โดยเพศชายมีสาเหตุหลักจากอยากลองอยากรู้ ส่วนเพศหญิงมาจากความรักสถานที่ที่มี

เพศสัมพันธ์มากที่สุด คือ หอพัก/บ้านเช่า (ร้อยละ 48.5) จำนวนคนที่มีเพศสัมพันธ์เฉลี่ย 3 คน โดยเพศชายมีจำนวนคนที่มีเพศสัมพันธ์มากที่สุดถึง 30 คน สอดคล้องกับวีระชัย ลิทธิปิยสกุลและคณะ⁽⁶⁾วัยรุ่นมีความคิดเห็นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ เรื่องการเก็บแฉะเป็นเรื่องธรรมดาวัยรุ่นบางคนมีคู่นอนมากถึง 20 คน และสอดคล้องกับสิริศากันธโน⁽¹⁰⁾จากการสำรวจพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน ระดับ ปวช.2 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และ มัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดตากพบว่า ส่วนใหญ่ปัจจุบันมีแฟน/คูรัก มีความคิดเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดาของคนเป็นแฟนกัน เคยมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด 13 คน โดยที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่มีเหตุจูงใจการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือการอยู่สองต่อสอง และสอดคล้องกับการศึกษาของ พัทธนี ทองประเสริฐ⁽¹¹⁾วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์อายุ 15-19 ปี พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เดินทางมาศึกษาในเมืองโดยพักอาศัยในหอพัก หรือเช่าบ้านรวมอยู่กับเพื่อน จากการสอบถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนกลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาเพื่อนที่เรียนด้วยกันต่างมีคู่

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชนในหอพัก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก มีข้อค้นพบดังนี้ 1) ปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า อายุ และ ระดับการศึกษาปวสส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชนในหอพัก โดยเฉพาะการศึกษาระดับปวส มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าระดับอื่น เป็น 14 เท่า อาจเนื่องจากการเรียนระดับ ปวส เป็นการเรียนการสอนเพื่อฝึกฝนด้านวิชาการปฏิบัติ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ เน้นการฝึกงานทั้งในและนอกสถานที่ เพื่อเพิ่มทักษะวิชาชีพในการทำงานและใกล้จบการศึกษา ซึ่งเป็นเหตุผลหนึ่งทำให้วัยรุ่นมีโอกาสพบ

เพื่อน มีเวลาว่าง และท่องเที่ยวในสถานที่เสี่ยงต่างๆ ทำให้มีโอกาสเสี่ยงกว่าระดับอื่น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของภัทธีราผลงาม⁽¹²⁾พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศได้แก่อายุเพศ โปรแกรมวิชาชั้นปีที่ศึกษาคณะวิทยาเขตที่ได้รับอนุญาต จากการศึกษาพบว่าวัยรุ่นและเยาวชนอายุเพิ่มขึ้นมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น 1.4 เท่า 2) ปัจจัยด้านพฤติกรรมเสี่ยง พบว่า การที่ปัจจุบันวัยรุ่นมีแฟน/คูรัก,เคยมีแฟน/คูรักแต่ปัจจุบัน,การอยู่ตามลำพังกับคูรัก/เพื่อนต่างเพศ, การใช้เครื่องดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ และการดูสื่อลามก ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในหอพัก โดยเฉพาะปัจจุบันมีแฟน/คูรัก มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าไม่มีแฟน/คูรัก ถึง 11 เท่า ยังพบว่าการใช้เครื่องดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ และการดูสื่อลามก มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นที่ไม่ใช้เกือบ 3 เท่า เนื่องจากการอยู่ตามลำพังกับคูรักและการดื่มน้ำที่มีส่วนผสมแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติด ทำให้วัยรุ่นขาดความยับยั้งชั่งใจขาดสติสัมปชัญญะ และการควบคุมตนเองลดลง และวัยรุ่นบางกลุ่มเชื่อว่าการดื่มน้ำสุราและการใช้สารเสพติดบางชนิดช่วยให้เพิ่มความสุขมากขึ้นเมื่อมีเพศสัมพันธ์ สอดคล้องกับการศึกษาของวีระชัย ลิทธิปิยสกุลและคณะ⁽⁶⁾ได้สำรวจความคิดเห็นและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในประเทศไทย พบว่า การอาศัยอยู่กับแฟนหรือคูรักมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าการอยู่กับพ่อแม่ เพื่อน หรืออยู่คนเดียวโดยปัจจัยที่สำคัญเป็นเหตุจูงใจในการมีเพศสัมพันธ์ คือการอยู่กันสองต่อสอง และมีปัจจัยเสริมให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ คือ การใช้เครื่องดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ และการดูสื่อลามกซึ่งส่วนมากเป็นคลิปมือถือมาก ทั้ง 2 ปัจจัยเป็นเหตุจูงใจให้มีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ไม่ใช้สารเสพติดและไม่ดูสื่อลามกมากเป็น 4.5 เท่าและ 3.7 เท่า และยังสอดคล้องกับวารุณี ฟองแก้ว

และคณะ⁽³⁾ ศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในประเทศไทย ในปี พ.ศ.2548พบว่าวัยรุ่นร้อยละ 70 เห็นด้วยกับความคิดที่ว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่วัยรุ่นสมัยนี้จะมีเพศสัมพันธ์กับแฟน และพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นคือเพื่อน แฟน สื่อ สุรา และตัวของวัยรุ่นเอง 3) ปัจจัยด้านความรู้เรื่องเพศ การคุมกำเนิดและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่าความรู้เรื่องเพศ การคุมกำเนิด และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในหอพัก ซึ่งสอดคล้องกับวรรณ และกรกาญจน์⁽⁵⁾พบว่าปัญหาของวัยรุ่นด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเกิดจากความไม่รู้ หรือรู้อย่างไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของอรพินท์มณีวงศ์⁽¹²⁾ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาอำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปางพบว่านักเรียนที่มีการรับรู้ปานกลางมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศมากที่สุด ส่วนนักเรียนที่มีการรับรู้สูงมีพฤติกรรมทางเพศน้อยที่สุดไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของสุนิตย์พัทพันพัฒนา⁽¹⁰⁾ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาในอำเภอบางจังหวัดเชียงรายพบว่าปัจจัยที่ไม่มีผลสัมพัทธ์ต่อพฤติกรรมทางเพศเชิงเสรี ได้แก่ความรู้เรื่องเพศลักษณะที่พึงอาศัย แต่จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าการศึกษาเรื่องเพศ การคุมกำเนิดและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น 1.2 เท่า แสดงให้เห็นการมีความรู้มากจะป้องกันได้ดี จึงทำให้มีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นได้ 4) ปัจจัยด้านค่านิยมทางเพศพบว่า ค่านิยมทางเพศ ส่งผลต่อพฤติกรรมการมี

เพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในหอพักสอดคล้องกับการศึกษาของวราดาแพงพิบูลย์⁽¹³⁾ศึกษาพฤติกรรมทางเพศแบบเสรีของวัยรุ่นที่อาศัยอยู่หอพักในเขตเทศบาลนครเชียงรายกรณี ศึกษาชุมชนสันโค้งหลวง-สันโค้งน้อยพบว่าปัจจัยสาเหตุสำคัญสองประการที่ส่งผลไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ดังกล่าวได้แก่ปัจจัยภายในซึ่งเป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลเช่นอายุเพศวุฒิภาวะ ความสัมพันธ์ในครอบครัวตลอดจนความเชื่อทัศนคติ และค่านิยมของแต่ละบุคคลปัจจัยภายนอกซึ่งเป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นจากด้านปัจจัยทางสังคมเช่นการคบเพื่อนหรือคนรักสถานที่พักอาศัยสถานบันเทิงเรีงรมย์ตลอดจนอิทธิพลจากสื่อลามกและความทันสมัยของเทคโนโลยี การศึกษาครั้งนี้พบว่าวัยรุ่นมีค่านิยมทางเพศที่ดีมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ลดลง 0.9 เท่า แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นที่มีค่านิยมที่ดี จะทำให้มีเพศสัมพันธ์ลดลง

ข้อเสนอแนะ

1.สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปพัฒนา ควรมีการส่งเสริมให้วัยรุ่นมีการรับรู้ค่านิยมทางเพศที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อป้องกันการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การป้องกันการตั้งครรภ์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์ให้กับสถานประกอบการหอพัก

2.สำหรับการวิจัยสืบเนื่อง ควรทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม (PAR) ในการสร้างแกนนำวัยรุ่นเพื่อสื่อสารความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่จำเป็นต่อการ ป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงที่ส่งผลต่อการเพศสัมพันธ์

เอกสารอ้างอิง

1. ชื่นฤทัย กาญจนะจิตรา และคณะ. สุขภาพคนไทย 2546. นครปฐม:สถาบันวิจัยประชากรสังคม มหาวิทยาลัยมหิดลและสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ; 2546.
2. สมพงษ์ จิตระดับ.กรุงเทพมหานครเมืองสี่เทาของเด็กและเยาวชน.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2550.
3. วารุณี ฟองแก้ว และคณะ. การป้องกันและลดการติดเชื้อเอชไอวีในวัยรุ่นและเยาวชน : สถานการณ์; 2549.
4. ภาวะสังคมไทย ไตรมาสสอง . สถานการณ์ผู้ป่วยเอดส์ สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข:สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ; 2556.
5. วรพรรณ ทิพย์วาริรัมย์ และกรกาญจน์ ปานสุวรรณ. รายงานการวิจัยการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์และการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตจังหวัดพิษณุโลก.พิษณุโลก:มหาวิทยาลัยนเรศวร ;2546.
6. วีระชัย สิทธิปิยะสกุล และคณะ. “ความคิดเห็นและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในประเทศไทย” รายงานการวิจัย พิษณุโลก : ศูนย์อนามัยที่ 1-12. 2556.
7. สุมาลี เพิ่มแพงพันธุ์ และจารีรัตน์ ชูตระกูล. รายงานการวิจัยสถานการณ์ปัญหาและรูปแบบบริการด้านสุขภาพวัยรุ่นในหอพัก.นนทบุรี : กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ;2549.
8. URI : <http://th.wikipedia.org/wiki> สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2556 /จังหวัดพิษณุโลก
9. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดพิษณุโลกรายงานบัญชีรายชื่อหอพักจังหวัดพิษณุโลก ที่จดทะเบียนตาม พรบ.หอพัก พ.ศ. 2505 ; 2554.
10. สิริศา กันชะโน.รายงานสรุปโครงการเฝ้าระวังการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นจังหวัดตาก: สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดตาก ; 2555.
11. พัทธนี ทองประเสริฐ(วัยรุ่นกับการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ และกลไกในการเผชิญปัญหาการวิจัยเชิงคุณภาพ โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ อุบลราชธานี. บทคัดย่อผลงานวิชาการสาธารณสุข ปี ;2547.
12. กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. รายงานการทบทวนสถานการณ์เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น: การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการให้คำปรึกษา. มปท; 2547.
13. วราดา แพงพิบูลย์. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแบบเสรีของวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในหอพัก ในเขตเทศบาลนครเชียงราย กรณีศึกษา ชุมชนสันโค้งหลวง สันโค้งน้อย.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย; 2550.

หน้านี้ตัดออก ให้นำหน้า 50 จากไฟล์ ที่ 2 มาต่อ

